



Echa z konwencji – Kostki Duże [2013]

29-30 CZERWCA 2013 R.

„Prawda z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość z nieba wyrzrzy” – Psalm 85:12. Pod tym hasłem zgromadziliśmy się na konwencji w Kostkach Dużych, która odbyła się 29-30 czerwca b.r. w gościnnym jak zawsze gospodarstwie braterstwa Dziewięckich. W pierwszym wykładzie br. Ryszard Knop odniósł się do hasła konwencji i starał się odpowiedzieć na kilka pytań odnoszących się do tego wersetu. Co bracia organizatorzy chcą nam przez ten werset powiedzieć? Jakiego czasu te słowa dotyczą? Co psalmista miał na myśli pisząc o prawdzie i sprawiedliwości? Z jakiego nieba ma wyrzucić sprawiedliwość itp. Brat wprowadził nas w zagadnienie Królestwa Bożego, do którego odnosi się powyższy zapis i zwrócił naszą uwagę na poszczególne etapy Boskiego planu zaprowadzenia Królestwa.

Drugim tematem usłużył nam br. Jerzy Honkisz i nawiązując do wersetu „Manny” przypadającemu na ten dzień z Mat. 5:8: „*Błogosławieni czystego serca; albowiem oni Boga oglądają*” (BG), usłużył tematem dotyczącym naszych serc. Zwrócił uwagę na to, jak mają wyglądać nasze serca, by podobały się Panu Bogu, bo On właśnie patrzy na serca, a nie na wygląd zewnętrzny. Mamy więc pilnować naszego serca, a nie serca drugiego brata czy siostry i dbać, by nie osłabiać sobie serc nawzajem.

Trzeci temat dotyczył „Dobrej części”, którą obrała Maria. Br. Leszek Krawczyk zwrócił w nim uwagę na ważność słuchania i zapoznawania się z nauką Słowa Bożego tak, jak zrobiła to właśnie Maria. Nie znaczy to wcale, że Marta wybrała coś gorszego, bo o nasze życie doczesne też powinniśmy dbać. Niemniej jednak nauka Pisma Świętego i dążenie do bratniej społeczności powinny być bardziej absorbujące niż dbanie o dobra doczesne.

Czwartym wykładem usłużył br. Edward Sadowy i nawiązując do wcześniejszych tematów, zwrócił uwagę, że przez wiarę możemy stać się uczestnikami Królestwa. Ale potrzeba nam oczyszczenia serca i wybrania dobrej części. Brat wspominał życie Eliasza i nam współczesnych miłych braci, którzy właśnie dzięki wierze zasługują sobie na miano tych, którzy podobają się Panu Bogu. Wiara jest indywidualną sprawą każdego człowieka, jednak tylko silna wiara pozwala na przybliżenie się do Boga.

Wieczorem po kolacji, chociaż w niewielkim gronie, ale z wielkim zapałem i wdzięcznością w sercach śpiewaliśmy pieśni na chwałę Panu Bogu.

W drugi dzień konwencji po pysznym śniadaniu i wzmocnieniu naszych niedoskonałych ciał przystąpiliśmy ponownie do Stołu Pańskiego, by korzystać z duchowego pokarmu. Tym pokarmem jako pierwszy dzielił się br. Walenty Bywalec, przedstawiając wykład zatytułowany: „*Dobrze służyć dobry i wierny, nad małym byłeś wierny*”. Przypominając nam zapis z Mat. 25:21, brat zwrócił uwagę na fakt, że ów sługa został pochwalony za wierność w małych rzeczach. Każdy otrzymał jakiś talent stosownie do swoich możliwości i to powinien rozwijać, a nie zakopywać, zaniedbując swoją służbę. Przed Kościołem stoją wielkie rzeczy, więc musimy wykazać większą wiarę i miłość, by jako szafarze okazać się wiernymi.

Kolejną porcją duchowego pokarmu podzielił się z nami br. Tomasz Sygnowski. Wykład został zaczerpnięty z Ew. Jana 1:16: „*A z pełności jego myślimy wszyscy wzięli i łaskę za łaskę*” (BG). Brat w temacie zwrócił naszą uwagę na podstawową wartość, jaką jest wiara. Wspominał Jana Chrzciciela, jego postannictwo, pracę, pokorę i prostotę w służbie. Lekcją dla nas jest jego postawa szczerość i to, że cały czas podkreślał wyższość Tego, który miał za nim przyjść tj. naszego Pana. Misją Jana Chrzciciela było ogłoszenie nadejścia Mesjasza i wezwanie do pokuty. Uczynił to najlepiej jak potrafił, przez co zasłużył sobie na miano największego z proroków.

Trzecim tematem usłużył br. Daniel Krawczyk, który mówił na temat „Roli pasterza”, na podstawie Psalmu 23. Brat podkreślił wielką zażyłość, jaką czuł Dawid w stosunku do Pana Boga. Żyjemy w czasie, w którym mamy wiele duchowego pokarmu, tylko musimy chcieć się nim karmić, bo nigdzie nie mamy zapisu, by pasterz wkładał pokarm do ust swoim owcom. Nie brakuje też pasterzy, którzy bardziej dbają o swój wizerunek niż o czystość przekazywanego pokarmu. Rolą dzisiejszych pasterzy jest dbanie o właściwe proporcje i czystość pokarmu, jak wynika z zapisu Tyt. 2:1: „*A ty mów, co należy na zdrową naukę*” (BG).

Ostatnim wykładem wygłosił br. Józef Sygnowski. Był to temat „Zasługi Jezusa Chrystusa ich zastosowanie i przypisanie”. Brat starał się wytłumaczyć, co to znaczy zastosowanie i przypisanie zasługi naszego Pana. Dzięki zasłudze naszego Pana zaistniała możliwość wiecznego życia, ale Pan Bóg nie daje go nikomu na siłę, tylko musimy się o nie usilnie starać. Sama wiara też nie gwarantuje zbawienia, tylko trzeba w niej trwać i korzystać z zasług Pana Jezusa. Brat zwrócił również uwagę i wytłumaczył figurę w Baranku opisanym w 2 Księdze Mojżeszowej, 12. rozdział. Wytłumaczył



również czas zastosowania ofiary naszego Pana i wspomniał, że jest jeszcze czas, by wyrabiać w sobie Chrystusowy charakter i walczyć w naszym życiu o zasługi Pana Jezusa.

Na zakończenie tej bratniej społeczności kilka słów powiedział nasz miły gospodarz, br. Józef Dziewięcki i stwierdził, że skoro jeszcze nie ma Królestwa, to trzeba było zorganizować konwencję, żeby móc się do tego Królestwa lepiej przygotować. Wspomniał o doświadczeniach z przeszłości i oczekiwaniach na wolność, jaką możemy się cieszyć dzisiaj. Jako życzenia na zakończenie przytoczył zapis z Przyp. 3:3: „*Miłosierdzie i prawda niech cię nie opuszczają; uwiąż je u szyi twojej, napisz je na tablicy serca twojego?*” (BG).

Jesteśmy niezmiernie wdzięczni Panu Bogu za tak błogą przystań duchową, gospodarzom, że otworzyli przed nami swoje serca i domy, oraz tym, którzy zadbali o to, by nasze ciała nie przeszkadzały w naszym duchowym budowaniu. Niech Wam Pan błogosławi i nie zapomni waszej pracy. Hebr. 6:10: „*Albowiem nie jest Bóg niesprawiedliwy, aby zapamiętał pracy waszej i pracowitej miłości, którąście okazali ku imieniu jego, gdyście służyli świętym i jeszcze służycie*” (BG).

Krawczyk Leszek
R-
„Straż”

W imieniu wdzięcznych uczestników